

VÝROČNÁ SPRÁVA
ZA AKADEMICKÝ
ROK 2015/2016

KOLÉGIUM
ANTONA NEUWIRTHA

OBSAH

Úvodné slovo	3
Ročný študijný program	5
Akademický pilier	7
Komunitný pilier	8
Duchovný pilier	9
Novinky	10
Zahranície	12
Svoradovský stážistický program	13
Alumni	15
Stredoškolské kolégium GTA	16
Stredoškolské kolégium GAGLS	17
Esejistická súťaž Sofia	18
Letná univerzita	19
Salaš	20
Idea univerzity	21
Publikačná činnosť	22
Správna rada	23
Organizačný tím	24
Financovanie	26
Poďakovanie	31
Textová príloha	34
Neprehliadnite	39

ÚVODNÉ SLOVO

Aj v živote Kolégia sa číslo sedem spája so skúsenosťou plnosti. Siedmym akademickým rokom sme uzavreli prvú dôležitú kapitolu v živote tejto organizácie.

Náš ročný internátny študijno-formačný program úspešne absolvovalo už 138 mladých ľudí. Kolégium sa pre nich stalo nielen miestom, kde prežili dôležitý rok vo svojom živote, ale aj stálou výzvou, ktorá im pripomína životné poslanie a zodpovednosť za spoločné dobro.

Kolégium zároveň dozrelo na ďalší organický rast a od ôsmeho ročníka sa môžu študenti prihlásiť buď na dvojročný program popri štúdiu alebo jednoročný program na plný úväzok. Ročník KAN 7 bol aj o príprave tejto zmeny a o radosi z veľkého počtu prihlášok do rozšíreného KAN 8.

Toto je možno najviditeľnejšia organizačná zmena. Avšak oveľa dôležitejšie zmeny sa diali opäť v myšliach a srdciach našich 18 študentov KAN 7 a niekoľkých desiatok študentov stredoškolských kolégií a ostatných projektov Kolégia. Táto výročná správa je skromným a nedokonalým obrazom týchto zmien. Verím, že Vám prinesie radosť a nádej, že na Slovensku máme šikovných mladých ľudí, ktorí majú túžbu a silu meniť seba a svoje okolie k lepšiemu.

Uplynulý rok bol tiež rokom, kedy sa téma vzdelávania konečne stala celospoločensky diskutovanou témou. Vnímame stále viac iniciatív a projektov, v ktorých si ľudia uvedomujú žalostný stav slovenského školstva a chcú s ním niečo robiť. Kolégium vzniklo z časti ako reakcia na tento problém pred siedmymi rokmi a ja verím, že model vzdelávania, ktorý ponúkame, môže byť (a už aj je) inšpiráciou pre ďalšie vzdelávacie organizácie. Tma sa dá prekonať iba zasvietením svetla, hociako malého. To zostáva naším poslaním a výzvou aj do ďalších rokov.

Vďaka, že ste pri tom s nami.
Martin Luterán, rektor

VÍZIA

Víziou Kolégia Antona Neuwirtha sú stovky mužov a žien pôsobiacich v rôznych oblastiach verejného života na Slovensku a v Európe, ktorí budú svojim zdravým rozumom a cnostným životom vydávať svedectvo Pravde, Dobru a Kráse.

POSLANIE

Poslaním Kolégia Antona Neuwirtha je formovať mysle a charaktery mladých ľudí systematickým vzdelávaním o kresťanskom kultúrnom dedičstve a jeho vplyve na západnú civilizáciu.

Kolégium realizuje svoje poslanie organizovaním rôznych vzdelávacích programov pre študentov vysokých škôl a mladých profesionálov. Vlajkovým programom Kolégia je ročný študijno-formačný program internátneho typu pre študentov, ktorý sa od akademického roka 2016/2017 zmenil na dvojročný.

KTO BOL ANTON NEUWIRTH

Anton Neuwirth (1921 – 2004) bol výnimočným slovenským intelektuálom, diplomatom, lekárom a politikom. Napriek tomu, alebo možno práve preto, že bol svedkom hrôz 20. storočia, sa jeho životným heslom stala výzva: „Liečiť zlo láskou.“ Ako zrelý muž a otec štyroch detí bol sám deportovaný do komunistického väzenia, kde strávil sedem rokov. Po páde komunizmu bol pri zakladaní kresťanskodemokratickej strany na Slovensku, kandidoval za prezidenta Slovenskej republiky a stal sa prvým slovenským veľvyslancom vo Vatikáne. Bol aktívny vo verejnom živote až do svojho posledného dňa.

ROČNÝ ŠTUDIJNÝ PROGRAM

Akademický rok študenti už tradične zahájili **orientačnými dňami**, kde sa zoznámili s kaštieľom a priebehom aktivít KAN počas celého roka. V septembri počas svojho **teambuildingu** ešte stihli postaviť „KANtánok“ (altánok z drevených paliet v záhrade za kaštieľom) a predstaviť sa okruhu priateľov Kolégia na **slávnostnom otvorení akademického roka**. Zároveň začal bežný program v Kolégiu – každý týždeň dva semináre, tutoriál, kolokvium a spoločné budovanie duchovného aj komunitného piliera.

V októbri študenti absolvovali svoju prvú víkendovku o **líderstve** – lektor Marián Kolník im predstavil prvú časť z tréningu Sedem návykov efektívnych ľudí. V tomto mesiaci zorganizovali aj svoju **beániu** – večierok pre seba, absolventov aj svojich priateľov, ktorý sa niesol v znamení Pána prsteňov.

November priniesol dva zaujímavé víkendy – Ivanka prišli navštíviť študenti z Kolégia sv. Ignáca v Budapešti a následne si naši študenti cvičili **prezentačné zručnosti**. Pred koncom kalendárneho roka sa ešte zúčastnili veľmi pozitívne hodnotenej **duchovnej obnovy** u benediktínov v ich kláštore v dedinke Sampor blízko Sliača, nechýbal ani vždy veľmi príjemný vianočný večierok. Až do januára sa venovali **písaniu polročných esejí** a písomným i ústnym **skúškam**.

Na otázku „čo s tým?“ ešte nemám odpoveď. No nepovažujem to za najhoršiu vec na svete. Mám odpovede na iné otázky a po roku v KAN aj veľa otázok. Našťastie idem ešte na jeden rok k vám, takže sa ma tak ľahko nezabavíte. Som rada, že to robíte a robíte to dobre. Je to naozaj požehnané dielo, z ktorého sálajú aj zázraky. Volím „byť“!

Michaela Barlová

Február sa niesol v duchu zahraničných návštev. Okrem študentov z rakúskeho **Gamingu** (kde je európska pobočka americkej Franciscan University of Steubenville) navštívili kolegistov aj maďarskí priatelia z **Kolégia sv. Ignáca v Budapešti**. V marci pokračovali v kurze Sedem návykov skutočne efektívnych ľudí, kde sa ďalej učili o líderstve; v apríli zase strávili víkend objavovaním **mužskej a ženskej spirituality** – o tej im rozprávali manželia, ktorí si už čo-to v živote preskákali.

Reflexné večery a písanie záverečnej eseje – tým boli naplnené májové dni. Akademický rok sme uzavreli v júni **záverečnými ústnymi skúškami** a po celoročnom úsilí aj **spoločnou oddychovou víkendovkou** vo Veľkej Fatre. Posledné dni v Ivanke študenti strávili klasickým, rok čo rok dobrodružným „trojdním“ – **promócia, Ivanský Ironman a Kolégium Garden Party**.

Počas roka sme na **kolokviách** privítali mnohých vzácných hostí, medzi inými poslancov Pavla Abrhana a Veroniku Remišovú, europoslankyňu Annu Záborskú, hovorcu KBS Martina Kramaru či právničku Mariu Cahill z Írska.

O našej zahraničnej spolupráci píšeme aj na strane 12. Viac o víkendovkách a priebehu roka sa dočítate na našej webovej stránke www.kolegium.org/novinky.

Upratala som si trochu v životnom poslaní: vo všetkej zneisťujúcej nejasnosti si myslím, že mám pozývať ľudí (najmä dievčatá a ženy) k čistote. Netuším ešte ako, hoci pár nápadov mám a k zopár sa túžim pridať. Aké povzbudzujúce je môcť spoznať a pridať sa k ľuďom, ktorým ležia na srdciach dobré veci, a ktorí už s tým niečo robia!

Klára Bieliková

AKADEMICKÝ PILIER

Akademický pilier bol aj v siedmom ročníku Kolégia (posledný jednoročný) postavený na dvoch kurzoch: **Morálna, politická a právna filozofia a Kresťanstvo a kultúra**. Seminári študentov sprevádzali naši akademici Martin Luterán, Juraj Šúst a Matúš Sitár.

Morálna, politická a právna filozofia bola v zimnom semestri naplnená štúdiom Aristotelovej **Etiky Nikomachovej**. Po prvýkrát sme v Kolégiu zvolili model komplexného prebratia jednej publikácie, ktorá patrí medzi základný kameň vo filozofii. V letnom semestri bolo štúdiom v počte autorov pestrejšie – Platón, sv. Augustín, sv. Tomáš Akvinský, Niccoló Machiavelli, Jean Jacques Rousseau, Jacques Maritain, ale i Lev XIII. patrili medzi partnerov v diskusiách.

Kurz Kresťanstvo a kultúra vniesol medzi študentov tieto témy: **korene a dejiny kresťanskej kultúry, kresťanstvo a súčasná kultúra, vzťah vedy a viery, cnosti katolíckeho intelektuála, kresťania v demokracii, manželstvo**. Študované diela boli napísané kardinálom Johnom Henrym Newmanom, Romanom Guardinim, Píom XII., Benediktom XVI., sv. Františkom Saleským, súčasným pápežom Františkom a mnohými ďalšími veľkánmi.

Dnes už chápem, že ak chcem hľadiť dopredu a mať motiváciu meňiť aspoň kúsok zeme, musím sa vedieť zastaviť a premýšľať. Nechať Pravdu, aby ma učila, čo bolo dobré a čo zas nie na tom, ako som prežila minulé dni. Pravda teda určite oslobodzuje, naučí nás odpustiť iným, sebe, ale musíme si nájsť na ňu čas, lebo hovorí v tichu. Ak vzťahy potrebujú byť založené na pravde, musíme byť pravdiví aj sami k sebe – to neznamená byť ideálni.

Veronika Bruncková

KOMUNITNÝ PILIER

Naša komunita vedela veľmi rýchlo zamakať a spolupracovať. Potrebovali sme sa však učiť, že ľudia sú viac ako povinnosti a vzťahy sa nedajú budovať nárazovými akciami, ale postupne. K tomu sa naša komunita naozaj približovala aj napriek zaneprázdnenosti. Ľudia mali ochotu meniť sa a inšpirovať sa navzájom. Za seba môžem povedať, že som často žasla nad krásou a dobrotou srdc ľudí naokolo.

Nikdy nezabudnem na náš septembrový teambuilding, kde bolo vidieť neuveriteľný zápal a už spomínanú ochotu splniť úlohu – postaviť KANtánok – aj keby nás to malo stáť čokoľvek. Tak tiež tu bol vianočný večierok, plný rodinnej pohody. A všetky spoločné víkendovky. Okrem „povinného“ programu nás zocelili hodiny strávené pri rozhovoroch v kuchyni, oslavy narodenín, menín, alebo osobné rozhovory na bicykloch či pri jazere.

Na začiatku to bol veľký zápal, ktorý však narazil na hromadu povinností. Tie často posunuli vzťahy na vedľajšiu koľaj. Zdá sa mi však, že počas roka sme si dôležitosť vzťahov uvedomovali a postupne sme im nechávali väčší priestor. Tí, ktorí trávili v Ivanke svoj čas, vytvorili medzi sebou krásne putá, ktoré, verím, vydržia. To sa ukazuje aj na skutočnosti, že väčšina absolventov KAN 7 ostáva aj v ďalšom akademickom období v blízkosti Kolégia ako študenti alebo stážisti.

Veronika Bruncková, absolventka KAN 7

Podrástol som v efektívnosti, rozvíjal som pozitívny pohľad na svet – vďaka priateľstvám, pocitu, že ľudia, ktorých si vážim, mi veria, a vďaka veciam, ktoré som zvládal. Tento rok mi dodal nádej, silu a poznanie na prebratie svojho života do vlastných rúk. Verím, že pri plnení svojho životného poslania využijem svoje talenty a danosti v prospech služby druhým.

Jakub Duchovič

“

DUCHOVNÝ PILIER

Duchovný pilier Kolégia sme žili najmä v tematicky ladených modlitbách. Či už ružencami v októbri, návštevami cintorína v období dušičiek, krížovými cestami v pôste či spontánnymi mládežníckymi omšami. Piatkové večery sme zvyčajne trávili v adorácii v kaplnke. Dôležitým elementom bolo, samozrejme, i duchovné vedenie, o ktoré sa staral Jožko Fekete SJ. Bez jeho duchovnej vyzretosti a otvoreného srdca pre každého jedného z nás by rok v Kolégii nebol tým, čím bol.

Krásne spomienky mám predovšetkým na mládežnícke omše, ktoré často doznievali v hudbe chvál až do neskorých nočných hodín. Veľmi rada sa tiež vraciam k Jožkovým kázňam prežiatým životnou pravdou. Silný zážitok vo mne zanechala i návšteva rómskej osady v Plaveckom Štvrtku, ktorá bola tiež spojená s mládežníckou omšou. Ale i spontánne akcie – diskusia pri horúcom kakau po krížovej ceste a mnoho ďalších – dotvárali jedinečnú atmosféru duchovného života v KAN.

V septembri sa duchovný pilier niesol viac-menej v duchu povinných modlitieb (spoločné omše či večery). Ku koncu roka som však zo strany spolužiakov unesená vnímala väčšiu ochotu zapájať sa, prípadne i zobrať iniciatívu do vlastných rúk.

Mária Kostyálová, absolventka KAN 7

Uplynulý rok bol výnimočný a zmenil môj život. Bol naberaním nových vedomostí spôsobom výučby, ktorú som nikdy predtým nezažil. Zmeny v Kolégii sa diali postupne a pre plné prežívanie života v KAN som začal v Ivanke tráviť väčšinu svojho času. Z Kolégia odchádzam so životným poslaním, ktoré túžim žiť po zvyšok života, s poslaním vždy sa usilovať o cnostný život v pravde, dobre a krásne, nech už bude mojim povolaním čokoľvek.

Michal Fogelton

“

NOVINKY

Kolégium zorganizovalo v akademickom roku 2015/2016 **prvú verejnú prednášku** mimo Bratislavu či Ivanka pri Dunaji, a to v metropole východu – **v Košiciach**. Téma, na ktorú sme v novembri pozvali východniarov, sa týkala našej novej knihy Idea univerzity od kardinála Newmana. O poslaní univerzity, zmysle vzdelávania aj rozdieloch medzi skutočným a „pseudovzdelávaním“ zaujímavu rečnil Matúš Sitár, akademik Kolégia.

Členovia správnej rady sa rozhodli, že chcú mať medzi sebou aj absolventa Kolégia. Vo voľbách medzi absolventmi bol za **Alumni reprezentanta v Správnej rade zvolený Hugo Gloss** z tretieho ročníka Kolégia. Už vyše roka sa preto podieľa na stretnutiach Správnej rady a o výsledkoch informuje i ostatných absolventov.

Vo februári sme **po prvýkrát pripravili aj diskusiu v bratislavskom Univerzitnom pastoračnom centre**. Vysoká škola: párty, knižnica alebo startup? – na túto otázku hľadali odpoveď vedec a politik Peter Zajac, podnikateľ Peter Komorník zo sli.do, rektor Kolégia Martin Luterán, vysokoškolský učiteľ a líder učiteľských štrajkov Jozef Tancer a vysokoškolský pedagóg Martin Mojžiš. Celý večer moderovala absolventka KAN 4 Iva Mrvová.

”

Počas roka v Kolégiu sa mi podarilo podrásť vo viacerých oblastiach. Po akademickej stránke sa mi podarilo zlepšiť svoje schopnosti čítať text a argumentovať.

Ján Gašper

“

”

Objavil som tu lásku k vzdelaniu a že študovať nemusím len pre diplom, ale aj pre niečo iné, niečo osobné, čo mi pomáha rásť ako do výšky, tak do hĺbky. Kolégium ma naučilo pozerat sa kriticky na rôzne veci – najviac si asi beriem z morálnej filozofie, ktorá bola pre mňa veľkým obohatením: v zmysle života jednotlivca tu na zemi a jeho cieľoch, a zmysle kresťanskej kultúry, ktorá akoby oživila môj vzťah k Cirkvi.

Dávid Gabčo

“

Študenti siedmeho ročníka svoju vďačnosť voči Kolégiu vyjadrili skutočne veľkodušne: na svojej promócií darovali Kolégiu presne na tento účel maľovaný **portrét Ladislava Hanusa**. Navyše je tento spracovaný podľa fotografie, ktorá nie je verejne prístupná, ale ktorú sami získali zo Spišskej Kapituly, kde profesor Hanus pôsobil. Príďte sa na toto dielo pozrieť do kaštieľa – zdobí stenu jedálne, kde sa počas roka všetci študenti pravidelne stretávajú. Študentom úprimne ďakujeme.

Novinky prinášajú aj naše stredoškolské kolégiá. Jednou z nich je tá, že sme začali organizovať **programy doplnkového vzdelávania pre pedagógov**, ktorí učia na školách, kde sú naše kolégiá. Novôt je ale viac – prečítajte si ich na stranách 16 a 17.

Na záver asi najväčšia novosť tohto roka – **Kolégium je od septembra 2016 dvojročné!**

ZAHRANIČIE

V rámci budovania zahraničnej spolupráce sa Kolégium už niekoľko rokov teší z kontaktov s organizáciami, ktoré sa nachádzajú nielen v Európe, ale i v USA, a našim študentom a absolventom pomáhajú rozšíriť svoje vzdelanie a skúsenosti.

Ako každý rok, aj tentoraz v januári navštívili kolegiisti rakúsky **Gaming**, kde majú zázemie študenti Františkánskej univerzity v Steubenville z Ohia počas svojho štúdia v Európe. V prostredí bývalého kartuziánskeho kláštora sídli aj Medzinárodný teologický inštitút, čo je skvelou príležitosťou stretnúť sa, spoznávať sa a diskutovať s americkými študentmi i so študentmi so záujmom o teológiu z celého sveta. K tejto tradičnej návšteve patrí nielen účasť na seminároch, ale aj lyžovačka.

Okrem toho sa dvakrát ročne stretávame aj so študentmi z partnerského **Kolégia sv. Ignáca z Budapešti**, ktoré síce funguje trochu inak, ako to naše kolégium, no práve tieto odlišnosti sú vynikajúcim zdrojom inšpirácie a príležitosťou pre posilnenie našich slovensko-maďarských vzťahov.

Na jeseň v roku 2015 absolvoval Juraj Šeliga z tretieho ročníka Kolégia aj program amerického **John Jay inštitútu** priamo vo Filadelfii. Tento program, ktorý v mnohom inšpiroval aj vznik KAN, poskytuje formáciu a vzdelanie budúcim lídrom verejného života. Sme radi, že aj Juraj sa tohto programu mohol zúčastniť a veríme, že nadobudnutú skúsenosť využije aj vo svojej právnickej praxi.

V auguste nechýbala v programe niektorých našich absolventov letná škola pod názvom **Central European Summer School** – tentokrát sa odohrávala v prostredí známeho poľského pútnického miesta Kalwaria Zebrzydowska, tiež vo Wadowiciach aj v benediktínskom kláštore Tyniec. Hlavnými organizátormi sú Kolégium a Centrum pre myslenie Jána Pavla II (so sídlom vo Varšave). Okrem Slovákov a Poliakov sa jej zúčastňujú aj mladí z Ukrajiny, Estónska a Litvy. Témou pre tento ročník letnej školy bolo líderstvo v spojitosti s osobou Jána Pavla II.

Na záver by som iba povedala, aká som vďačná za rok, ktorý mi bol daný. Ako ma naučil viac, ako som si mohla čo i len vysnívať. Ako som sa vďaka vám mohla dostať do rodiny, ktorá túži po dokonalosti a snaží sa k nej doviest nielen egoisticky seba, ale aj ostatných členov. Veľká vďaka za to, ako ste mi nežne ukázali moje slabosti a silné stránky, ako ste ma mali radi...

Lenka Holubkovičová

SVORADOV

Siedmi ochotní absolventi venovali ako stážisti Kolégiu svoj čas, talenty a úsilie, aby urobili akademický rok 2015/2016 lepším, kvalitnejším, organizovanejším. Zároveň pokračovali vo vlastnom akademickom rozvoji. K tomu sa pridali zážitok z komunity, ktorú budovali vďaka spoločnému bývaniu (dievčatá na internáte Svoradov, chlapci na byte v rovnakom komplexe). Služba našich stážistov je pre Kolégium veľkým prínosom, lebo do svojej práce nedávajú len svoje ruky, ale hlavne svoje srdce. Bez nich by Kolégium iste nebolo tým, čím je.

Členovia Svoradovského tímu:

- Filip Morjak, komunikačný koordinátor
- Matúš Palguta, koordinátor akademického piliera
- Dominika Semaňáková, koordinátorka náboru nových študentov
- Dana Čontofalská, koordinátorka pre stredoškolské programy
- Katarína Trenčanová, interná stážistka
- Ján Bujnovský, koordinátor pre líderstvo a komunitu absolventov
- Marek Zeleniak, koordinátor podujatí
- Dominik Harman, koordinátor pre stredoškolské programy

To, aby človek bol schopný ísť za tým, čo si naplánuje, nie je len dobrý manažment času a líderstvo (čo v KAN tiež nechýbalo), ale je tu aj ďalšia drobnosť, ktorú ma takisto Kolégium naučilo: akási principiálnosť, zásadovosť. Môže to ísť od niečoho jasného, ako napríklad Tollefsenovo „nikdy nesmiem klamať“, ktorého dielo sme v KAN čítali, až po úplné drobnosti, ako napríklad dodržanie slova alebo nepodliezanie latky... A takisto to, čo ma o tejto zásadovosti presvedčilo, bola osobná skúsenosť z príkladov druhých, ale aj z vlastných zážitkov v Kolégiu.

Štefan Hradský

Do zodpovedností stážistického tímu patrilo aj organizovanie prednášok pre verejnosť, ktoré už tradične prebiehajú na internáte Svoradov v centre Bratislavy. Na tomto internáte žili a prechádzali formáciou viaceré veľké osobnosti Slovenska, medzi nimi aj Dr. Anton Neuwirth. Vzniklo tu i tajné spoločenstvo Rodina pod vedením chorvátskeho jezuitu, profesora Tomislava Kolakoviča, ktoré v 50-tych rokoch zohrávalo významnú, nezanedbateľnú úlohu v podzemnej Cirkvi.

Svoradovskými prednáškami chceme na pôde vysokoškolského internátu s veľavravnou tradíciou rozprúdiť diskusie okolo dôležitých spoločenských otázok, pripomenúť si históriu tohto miesta i zanechať stopu a podnety pre ďalšie premýšľanie vo všetkých zúčastnených.

V októbri 2015 sme na prednáške hostili šéfredaktora Konzervatívneho denníka Postoj Františka Múčku, ktorý hovoril o tom, či „**Pomáhajú alebo škodia novinári verejnej diskusii?**“ Druhá svoradovská prednáška priniesla otázku „**Strata viery = strata rozumu?**“ Odpoveď na ňu hľadal Matúš Sitár. Na marcovej prednáške sme diskutovali s Tomášom Zálešákom, ktorý s nami hovoril na tému „**Zdravie a choroba politickej obce**“. „**Migranti – dôvod na strach alebo príležitosť k solidarite?**“ – to bola záverečná téma profesora Vladimíra Krčméryho v apríli.

Prichádzala som s tým, že chcem nájsť samú seba. A našla som sa, hoci ten pohľad nebol ani trochu ľúbezný. To, v čom som najviac podrástla, je pravdivé nazeranie na seba a na svet. Hlavne vďaka ľuďom, ktorými som bola počas roka obklopená, som si uvedomila, ako málo toho o svete viem. Bol to úder na moju pýchu a dúfam, že nebol posledný.

Silvia Jamrichová

KAN ALUMNI

Život KAN Alumni plynie svojím tempom. Mnohí si zakladajú rodiny, študujú, usilovne pracujú tam, kde vnímajú, že ich talenty prinášajú najviac dobrého ovocia. Je ťažké popísať životy 138 absolventov, ktorých Kolégium ukončením siedmeho ročníka má. Preto zameriam optiku iba na jedného z nich, príbeh, ktorý mi ukázal, ako vrúcne sú príbehy KAN alumni prepojené a ako táto sieť ľudí naozaj ovplyvňuje naše životy.

Tento rok výrazne hýbal našim absolventom Jánom Tkáčom, ktorý ako prvý Slovák študuje dirigovanie na univerzite v Cambridge, a ktorého celá sieť kamarátov, hlavne z SLH a KAN rodiny, poslala na Cambridge svojou finančnou podporou (kliknite si na www.sendjantocambridge.com).

Silným momentom je nielen fakt, že mnohí absolventi svojmu spolužiakovi finančne pomohli, ale ešte silnejšou bola rozlúčka pred Jánovým odchodom na univerzitu, na ktorej sa stretli vo veľmi štedrom počte. Boli tam nielen spolužiaci z jeho aktuálneho ročníka, ale zastúpenie držal každý jeden ročník. Spoločný cieľ a spoločné dobro pre druhého zblížuje. Takto nás Ján zapojil do svojej vízie a my máme z toho radosť.

Miroslava Duranková, riaditeľka KAN

Môj rok v Kolégiu by som prirovnala k dobrodružstvu odhaľovania najtemnejších zákutí labyrintu mojej duše a k rozpoznávaniu čara rôznosti voní v nekonečnej záhrade zvanej poznanie. V duchu textov, presvetlených životnou pravdou, v kráse poznávania Božej neohraničenosti a v spoložití s ľuďmi prahnúcimi po dobre, ktoré človeka prevyšuje, som sa dostávala k skutočnému pochopeniu pravdy, dobra a krásy.

Mária Kostyálová

STREDOŠKOLSKÉ KOLÉGIUM GTA

Kolégium GTA (Gymnázium sv. Tomáša Akvinského v Košiciach) v akademickom roku 2015/2016 úspešne absolvovalo **16 študentov** – 7 chlapcov a 9 dievčat. Dobrovoľne nám s organizáciou pomáhali aj dvaja stážisti, absolventi predchádzajúceho ročníka. Program bol o kus intenzívnejší, ako to bolo vlani: so študentmi sme sa vídali **každý týždeň**, buď počas dopoludňajšieho hlavného seminára, alebo na večerných stretnutiach. Počas celého roka sme privítali niekoľko nevšedných hostí, varili sme si spoločné večere, diskutovali o textoch a filmoch alebo sme do väčšej hĺbky rozoberali myšlienky zo seminárov. Zažili sme tiež tri vynikajúce spoločné víkendy.

Novinkou tohto ročníka bolo, že každý študent mal svojho **mentora z radov absolventov KAN**, s ktorým komunikoval na mesačnej báze cez internet. Najčastejšie spolu riešili otázku správneho výberu vysokej školy či lepší manažment času. Počas roka študenti písali malú a na konci veľkú esej, ku ktorej dostali spätnú väzbu. Na kvalite spísaných myšlienok bolo vidieť ich obrovský posun.

Myslím si, že druhý rok kolégia na GTA bol výnimočný tím, že sme dokázali spoločný čas premeniť v **dobrú komunitu** a vďaka vytrvalému diskutovaniu a hľadaniu poznania sme všetci trochu porástli.

Jaroslav Varchola, koordinátor stredoškolského Kolégia GTA

Keď sme si nasadzovali prstene počas promócie a skladali sľub, bol to akt zaviazania sa. Zaviazania sa k istému životnému postoju, správaniu, k príslušnosti ku skupine ľudí, ktorí prešli rovnakou formáciou ako ja. Zuzana Kotvanová teraz už nemôže byť tou istou ako pred Kolégiom. Pretože teraz dostala obrovskú zodpovednosť, ktorej plody sa raz budú od nej požadovať. A viem, že toto veľmi súvisí aj s mojim životným poslaním. Že nech už bude akékoľvek, jednou z ústredných vecí v mojom živote bude formácia v KANe.

Zuzana Kotvanová

STREDOŠKOLSKÉ KOLÉGIUM GAGLS

Kolégiom GAGLS (Gymnázium arm. gen. Ludvíka Svobodu v Humennom) tento rok prešlo **13 študentov**. Hlavnou novinkou bol podobne ako v Košiciach mentorský program, ktorý si väčšina študentov značne pochvalovala. Okrem mentoringu sme spoločne absolvovali **tri víkendovky** – v Kolégiu v Ivanke, na duchovnej obnove v kláštore redemptoristov v Stropkove a vo Vysokých Tatrách. Privítali sme viacero zaujímavých hostí, za všetkých spomeniem aspoň saleziána Laca Mika, ktorý pôsobil ako misionár v Pakistane, absolventa KAN Jozefa Bujnovského, ktorý rok a pol študoval v Číne, onkologičku Evu Juskaničovou, či Tonyho Friča – fotografa, ktorý viackrát navštívil utečenecké tábory v Iraku.

Počas celého roka sme sa na doobedňajších seminároch spoločne venovali **knihe Hovoríme o etike** od nemeckého filozofa Roberta Spaemanna. Diskutovali sme o témach ako: čo je to spravodlivosť, existuje dobro a zlo, načo mi je vzdelanie, aký mám mať postoj k veciam, ktoré nemôžem zmeniť, alebo či sa môžem vždy riadiť svojim svedomím.

Komunitný pilier sme budovali pravidelnými spoločnými večerami, ktoré si pripravovali študenti sami. Široká sieť stredoškolských kolégií sa stretla na vianočnom večierku, ktorého sa zúčastnili okrem súčasných študentov aj absolventi, učitelia z gymnázií, na ktorých KAN pôsobí, i naši podporovatelia.

Michal Čop, koordinátor stredoškolského Kolégia GAGLS

Moje životné poslanie? Bojovať som. Zrejme sa nejakú divadlu venovať budem, no najmä mám poslanie byť človekom, osobnosťou, ktorá formuje svet k lepšiemu. Mojim poslaním je vytrvať, veriť v ideály, ktoré som dostal. Bojovať za ne a obhájiť ich, aj keď svet prinesie smutné, tragické či nespravodlivé situácie. Je to poslanie, ktoré môže byť zverené každému, kto si ho vyberie. Ale nemožno od neho ustúpiť. Je to život, v ktorom sa neobaľujú, ale správne nazývajú veci. Zlo zlom a dobro dobrom. A za toto vďaka Vám, ktorí robíte takúto službu dobrou.

Jakub Malota

ESEJISTICKÁ SÚŤAŽ SOFIA

Do šiesteho ročníka esejistického súťaže Sofia sa zapojilo 113 stredoškôľakov. Vo svojich esejoch mladí ľudia lúštili odpovede na otázku **Prinesie mi úspech skutočné šťastie?** Víťazkou sa stala Dária Almašiová zo Svidníka, ktorá si odniesla prvú cenu – horský bicykel. Výsledky boli vyhlásené na spoločnom finálovom víkend 1. – 3.

apríla 2016 na Donovaloch, ktorého sa zúčastnilo 20 finalistov a odborná porota.

Sofia 2016 bola pre mňa charakteristická posúvaním hraníc. Naš tím posúval vpred svoje organizačné schopnosti, vymýšľali sme nové, interaktívne spôsoby a techniky zapojenia študentov do tohto projektu, nadviazali cenné kontakty. Študenti na druhej strane posúvali hranice účasti v súťaži – trhli sme doterajší rekord, z čoho sa mimoriadne teším. Celkovo mám pocit, že sa nám v roku 2016 podarilo posunúť tento skvelý projekt na vyššiu úroveň, čo by nebolo možné bez ochotnej spolupráce a potrebnej štipky šťastia a požehnania aj „zhora“.

Dlho sa mi uchovávajú v pamäti kreatívne stretnutia s Jurajom Šústom, kde sme vymýšľali originálnu tému, pútavú cenu a parádny sprievodný program. Z mojej osobnej stážistickej skúsenosti bude tiež nezabudnuteľná komunikácia s našimi skvelými sponzormi. Ten pocit, keď zistíte, že víťaz si naozaj odnesie domov kvalitný horský bicykel, je na nezaplatenie.

Danka Čontofalská, koordinátorka stredoškôľskych projektov

LETNÁ UNIVERZITA

Dvadsať účastníkov Letnej univerzity premenilo aj v lete 2016 ivanský kaštieľ počas deviatich augustových dní na miesto plné stredoškôľakov so záujmom o spoločnosť – najmä o etiku, politiku a kultúru. Tento rok prechádzali uchádzači podrobnejším výberovým procesom než po minulé roky a pozitívne prínosy boli očividné.

Program bol postavený na osvedčenej kombinácii základných seminárov etiky a politiky. Bol však rozvinutý o zaujímavé prednášky od hostí, z ktorých dve rečníčky boli absolventkami minulých ročníkov LUNI. Zdokonalili sme sa aj v organizácii modelového parlamentu, ktorý bol ozvláštnený tzv. poradnou skupinou so známymi verejne činnými osobami a poslancom Národnej rady. Samotnému parlamentu sme

venovali celý jeden deň, čím sme mali viac času na diskusiu. Konečné návrhy zákonov boli, dovoľm si povedať, na veľmi vysokej úrovni. Ako poznamenal pán poslanec Poliačik: „Niežeby boli dokonalé, no ubezpečujem vás, že v takejto podobe by s podaním návrhu nemali problém ani viacerí poslanci v skutočnej Národnej rade.“ Ako to presne myslel, už nechám na vašej interpretácii, no nás to potešilo :)

Zhrnuté a podčiarknuté, LUNI sa posúva vpred. A robí to veľmi múdrou spôsobom – to dobré z minulých rokov si ponecháva a naberá na seba ďalšie dôležité vlastnosti. Najväčšou odmenou je pre mňa fakt, že skupina absolventov žije aj „životom po LUNI“ – vo vlastnej réžii naďalej zveľaďujú vzťahy medzi sebou a stretávajú sa.

Dominik Harman, koordinátor stredoškôľskych projektov

„ Akademický pilier dokáže najvýstižnejšie charakterizovať slovo vytrvalosť. Opakujúca sa rutina seminárov a príprava na ne o mňa vyžadovali posúvanie svojich hraníc v disciplíne, trpezlivosti a neochabovaní v práci. Bolo mi čťou diskutovať s virtuóznymi našej západnej civilizácie. Kolégium skutočne formuje mladých ľudí, ktorí sa stávajú lepšími ľuďmi, a s Božou pomocou aj výbornými lídrami pre Slovensko.

Justína Malysová

„ Bol to krásny rok plný paradoxov. Bolel, no všetko, čo rastie, bolí. A keď už ho mám reflektovať (k čomu sme boli tiež vedení), tak som asi skutočne rástol a prijímal do seba viac reality. S touto otvorenou ranou idem od vás do sveta a keby sa zavrela, bola by to škoda. Ďakujem!

Jozef Melicher

SALAŠ

V júli 2016 Kolégium zorganizovalo **letnú školu pre Slovákov študujúcich v zahraničí** pod názvom SALAŠ. Medzi pozvaných hostí patrili Martin Dubéci, Richard Rybníček, absolvent KAN Pavol Kosnáč a ďalší. Celkové hodnotenie bolo veľmi pozitívne. Účastníkom sa najviac páčila **pestrosť a rôznorodosť programu, prostredie nastavené na otvorenú a tolerantnú diskusiu, výber pozvaných hostí a témy**, ktoré reflektovali problémy Slovenska s presahom do európskeho diania.

Ako **najinšpiratívnejší** bol ohodnotený seminár s Jurajom Šústom o politickej identite v liberálnej spoločnosti, ktorý sa opieral o knihu Demokratická charta od Jacquesa Maritaina, ako aj seminár Samuela Trizuljaka o (dez)integrácii Európy. Ako veľmi prínosné označili účastníci **stretnutie s Iračanmi**, ktorí sú súčasťou azylového procesu na Slovensku v Nitre.

Za všetky aspoň niekoľko citátov z anonymného prieskumu. Odpovede sú na otázku: Čo sa ti najviac páčilo na SALAŠi?

„Vynikajúce bolo množstvo a diverzita rečníkov. Bolo super, že ste pokryli veľkú škálu tém – od vzdelávania cez politiku až po hokej.“

„SALAŠ je spojenie príjemného s užitočným. Rozšíri obzory, prinúti myslieť do hĺbky a zoznámi s úžasnými ľuďmi.“

„Bol to integrálny zážitok, nie iba jedna časť. Vzťahy, diskusie, osobné, nie iba formálne. Prebudenie, pestrosť, tematickosť, akademickosť, ale aj spontánnosť a voľnosť.“

Zuzana Klimová, koordinátorka letnej školy SALAŠ

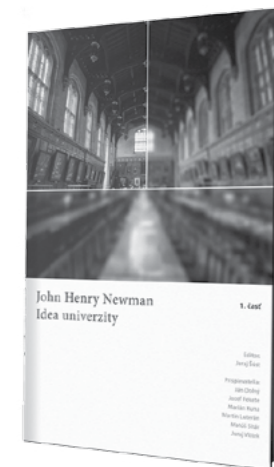
IDEA UNIVERZITY

V akademickom roku 2015/2016 vydalo Kolégium novú knihu: **Ideu univerzity od blahoslaveného kardinála Johna Henryho Newmana**. Do sveta sme ju uviedli na Svoradovskej prednáške, počas ktorej ju Matúš Sitár celému publiku výborne priblížil. Hovoril na tému „Strata viery = strata rozumu?“ K vydaniu sme usporiadali aj konferenciu, na ktorej predniesli svoje príspevky rektor Kolégia Martin Luterán, filozof a vysokoškolský pedagóg Marián Kuna a rímskokatolícky kňaz Juraj Vittek.

V deviatich prednáškach kardinál John Henry Newman vysvetľuje cieľ univerzity, ukazuje, ako k jeho naplneniu môžu samotné univerzity prispieť, dáva ho do vzťahu k iným dôležitým dobrám, akými sú vedecké poznanie, ekonomická či politická užitočnosť alebo náboženská viera. Ukazuje na dôsledky, ktoré možno očakávať, keď na tento cieľ univerzity rezignujú. S odstupom vyše 150 rokov od napísania prvej časti Idey univerzity možno Newmanov text čítať doslova ako proroctvo.

Knihu Idea univerzity od kardinála Newmana aj ďalšie hodnotné knihy z Kolégia nájdete na www.kolegium.org/eshop.

Pridanú hodnotu knihy z vydavateľskej dielne Kolégia tvorí šesť esejí od slovenských akademikov. Prvá sa zameriava hlavne na život a dielo kardinála Newmana a ďalších päť zo súčasnej perspektívy reflektuje hlavné tézy, ktoré sú v knihe vyslovené.

Juraj Šúst, akademik Kolégia Antona Neuwirtha a editor knihy

“

Mám pocit, že toto bol môj najkratší rok v živote, zároveň sa v ňom toho aj najviac udialo. Keď som nastupovala do Kolégia, ani som vlastne netušila, čo všetko ma tu čaká a čo všetko mi to dá. Dúfala som však, že je to správne rozhodnutie, a to sa mi aj potvrdilo. Rada by som spomenula tému, ktorá vo mne silno zarezonovala. Je ňou uvedomenie si vlastnej identity. Kľúčovou udalosťou k tomuto uvedomeniu bola víkendovka spirituality muža a ženy, ktorú zároveň považujem za najkrajšiu víkendovku zo všetkých.

Edita Štyanová

”

”

Najdôležitejšou zmenou je pre mňa stabilita a vyrovnanosť. Našiel som tu stabilitu v mojich životných postojoch a viere. Stal sa zo mňa človek, ktorý je vyrovnanejší. Dovolím si dokonca tvrdiť, že som objavil, že najdôležitejšie veci v živote človeka sú hodnoty. Asi nie som príklad človeka s hodnotami, avšak vzhľadom k tomu, aké boli moje hodnoty pred Kolégiom, som úplne iný človek.

Tomáš Trungel

“

PUBLIKAČNÁ ČINNOSŤ

Martin Luterán

„Veľký sudca pôvodných významov“.
Uverejnené 17. februára 2016 na www.postoj.sk.
Spomienka na zosnulého sudcu Antonina Scaliu.

„Paradox skutočnej univerzity“.
Uverejnené v knihe *Idea univerzity*, ktorú vydalo v novembri 2015 Kolégium Antona Neuwirtha.

Matúš Sitár

„Strata rozumu v dôsledku straty viery“.
Uverejnené v knihe *Idea univerzity*, ktorú vydalo v novembri 2015 Kolégium Antona Neuwirtha.

„Aborcia, antikoncepcia a Akvinský: Reakcia na text Michala Hornáka“.
Uverejnené 31. augusta 2015 na blogu Spoločenstva Ladislava Hanusa na www.dennikn.sk/blog.

Catena aurea – preklad komentárov k evanjeliám, ktoré pochádzajú od cirkevných otcov. Uverejnené na stránke www.catenaurea.sk.

”

Mám pocit, že po roku v Kolégiu som sa stal súčasťou niečoho väčšieho, za čo som i ja do budúcnosti zodpovedný, že v svojom snažení nie som osamotený. Pred Kolégiom som viac prijímal ducha doby a zmieril som sa s tým, že som sám, a všetko, čo dosiahnem, budem musieť urobiť sám a bez pomoci a vlastne aj bez rady od skúsenejších ľudí. To sa, samozrejme, nezmenilo úplne, ale Kolégium mi pomohlo postupne tento pohľad na život prekonať.

Štefan Trusina

Juraj Šúst

„Pro-life blues“.
Uverejnené 8. apríla 2016 na www.blog.postoj.sk.
Píše o téme pro-life v programových vyhláseniach jednotlivých politických strán a ich potenciáli na zrealizovanie konkrétnych krokov po voľbách.

„Pochod za život a utečenci“.
Uverejnené 17. septembra 2015 na www.dennikn.sk/blog.
Poukazuje na ľudskú dôstojnosť ako v prípade nenarodených detí, tak aj utečencov.

„Radosť z evanjelia, smútok z Cirkvi?“
Uverejnené v čísle 3 – 4/2015 časopisu *Impulz*.
Píše o reakcii Slovákov na pápežovu exhortáciu Radosť z evanjelia.

SPRÁVNA RADA

Správna rada je najvyšším rozhodovacím orgánom Kolégia. Na pravidelných stretnutiach rozhoduje o zásadnom smerovaní a fungovaní Kolégia a o hospodárení a organizačnom tíme. Na čele Správnej rady stojí rektor Kolégia, ktorý je zároveň jeho štatutárnym orgánom.

Martin Luterán

Juraj Šúst

Michal Považan

Lucia Zimenová

Daniela Hováthová

Martin Kolesár

Hugo Gloss

ORGANIZAČNÝ TÍM

Miroslava Duranková,
výkonná riaditeľka

Júlia Kandráčová,
manažérka podujatí
a administratívy

Terézia Liptáková,
manažérka PR
a komunikácie

Soňa Matiová,
manažérka
pre filantropiu

Jozef Fekete SJ,
kaplán KAN

Juraj Šeliga,
interný stážista
z John Jay inštitútu

Jaroslav Varchola,
koordinátor
stredoškolského
Kolégia GTA

Michal Čop,
koordinátor
stredoškolského
Kolégia GAGLS

AKADEMICKÝ TÍM

Martin
Luterán

Juraj
Šúst

Matúš
Sitár

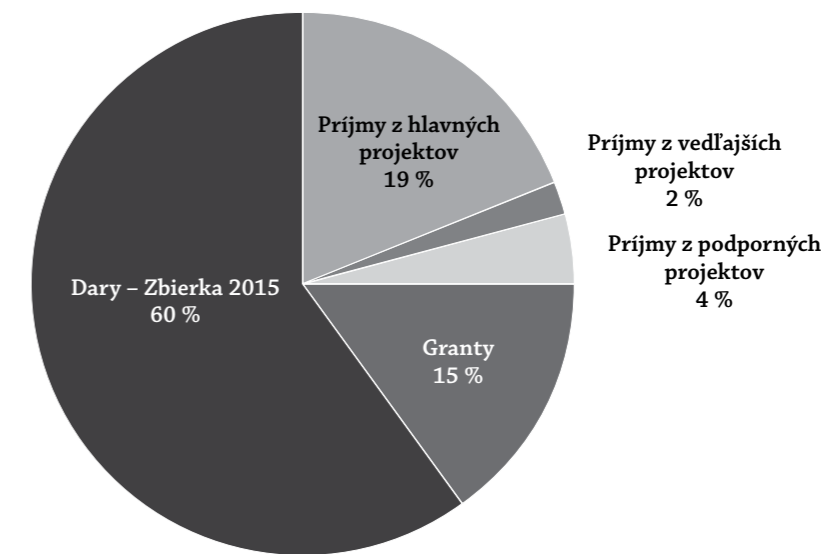

FINANCOVANIE

Príjmy v akademickom roku 2015/2016 podľa kategórií

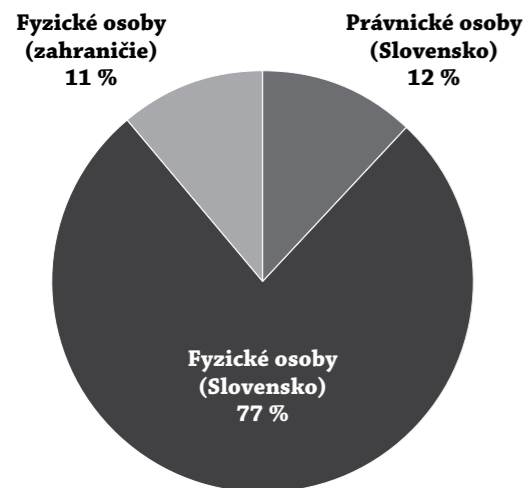
PRÍJMY INTERNÉ	PRÍJMY Z HLAVNÝCH PROJEKTOV		27 892 €
	ŠKOLNÉ	Ivanka	22 626 €
		Svoradov (školné a nájom)	5 266 €
	PRÍJMY Z VEDĽAJŠÍCH PROJEKTOV		3 674 €
	LUNI 2016, SOFIA 2016 – ÚČASTNÍCKE POPLATKY		2 275 €
	ÚČASTNÍCKE POPLATKY Z KURZOV		839 €
	STREDOŠKOLSKÉ KOLÉGIÁ – ÚČASTNÍCKE POPLATKY		560 €
	PRÍJMY Z PODPORNÝCH PROJEKTOV		6 784 €
	MARKETING		748 €
	PREDAJ KNÍH		3 318 €
PREVÁDZKA		2 718 €	
PRÍJMY EXTERNÉ	ZBIERKA 2015		90 201 €
	DARY 1. 1. – 31. 12. 2015		
	GRANTY		22 147 €
	KONRAD ADENAUER STIFTUNG	víkendové semináre	2 432 €
		LUNI 2016 a SOFIA 2016	3 671 €
		Salaš 2016	908 €
	FAITH & REASON INSTITUTE	Free Society Seminar	10 418 €
		preklady	1 640 €
	SPROSTREDKOVANÉ ŠTIPENDIÁ		3 078 €
	PRÍJMY CELKOM		150 698 €

Štruktúra príjmov v akademickom roku 2015/2016

Príjmy z hlavných projektov	27 892 €
Príjmy z vedľajších projektov	3 674 €
Príjmy z podporných projektov	6 784 €
Granty	22 147 €
Dary – Zbierka 2015	90 201 €
SPOLU	150 698 €

Zbierka 2015: Štruktúra donorov

Právnické osoby (Slovensko)	10 760,00 €
Fyzické osoby (Slovensko)	69 075,29 €
Fyzické osoby (zahranície)	10 365,29 €
SPOLU	90 200,58 €

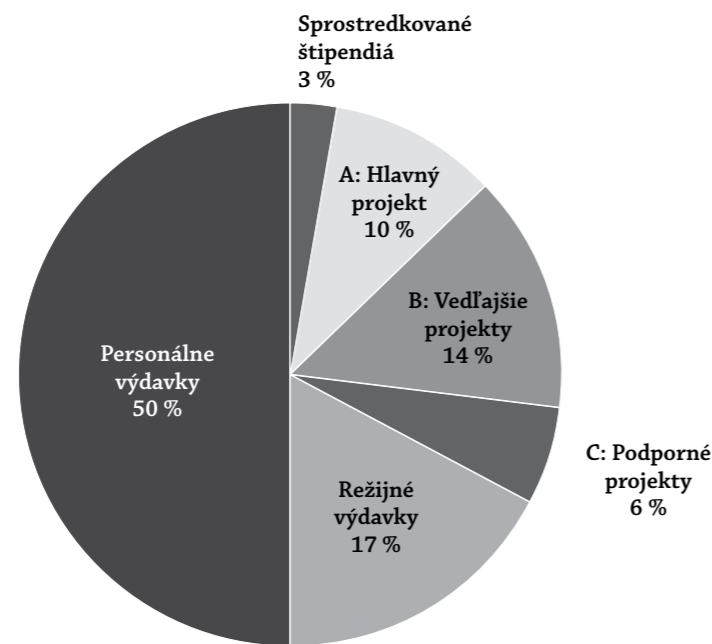
Zbierka 2015: Prehľad donorov podľa výšky finančných darov

DONORI, KTORÍ V ROKU 2015 DAROVALI	POČET DONOROV	CELKOVÁ SUMA	% Z CELKOVÉHO OBJEMU DAROV	PRIEMERNÝ ROČNÝ PRÍSPEVOK DONORA
NAD 3 000 € (PARTNER)	5	31 587,81 €	35,02%	6 318,00 €
700 € – 3 000 € (PRIATEL)	16	19 884,00 €	22,04%	1 243,00 €
DO 700 € (PODPOROVATEL)	309	38 728,77 €	42,94%	125 €
SPOLU	330	90 200,58 €	100,0%	273,34 €

Výdavky v akademickom roku 2015/2016 podľa kategórií

A: HLAVNÝ PROJEKT: ROČNÝ INTERNÁTNY ŠTUDIJNO-FORMAČNÝ PROGRAM V IVANKE A NA SVORADOVE	14 160 €
Akademický pilier (víkendové semináre; nákup kníh; výukové materiály)	3 930 €
Duchovný pilier (duchovné cvičenia)	728 €
Komunitný pilier (večere a pod.; spoločenské akcie – otvorenie, promócia; medzinár. výmena študentov)	9 502 €
B: VEĎLAJŠIE PROJEKTY	21 621 €
Stredoškolské projekty – Letná univerzita o etike, politike a kultúre, Sofia 2016 – esejistická súťaž	4 839 €
Free Society Seminár	8 517 €
Publikačná činnosť (preklad, grafika a tlač knihy, rubrika K veci)	6 098 €
Projekty pre vysokoškolákov študujúcich v zahraničí – Salaš 2016	1 325 €
Medzinárodná výmena študentov	625 €
Stredoškolské kolégiá	216 €
C: PODPORNÉ PROJEKTY	9 323 €
Propagácia (webhosting; grafika a tlač propagačných materiálov; repre; tlač a poštovné)	1 892 €
Fundraising (grafika a tlač fundraisingových materiálov; poštovné; fundraisingové podujatia, školenia a software; jazykové preklady)	6 228 €
Rekrutíng – nábor nových študentov	1 204 €
REŽIJNÉ VÝDAVKY	25 889 €
Zariadenie (nábytok; spotrebiče; doplnky)	2 580 €
Prevádzka kancelárie (internet; telefón; kancelárske potreby; účtovníctvo; banka; poštovné náklady)	2 836 €
Údržba (opravy, maľovanie priestorov)	727 €
Daň z príjmu	1 732 €
Energie a prevádzka priestorov (nájom a energie; žumpa; čistiace prostriedky; úprava trávnik)	18 014 €
PERSONÁLNE VÝDAVKY	74 522 €
Interný tím (2 vyučujúci na plný úväzok; riaditeľka; manažér pre filantropiu a PR, manažér podujatí a administratívy, manažér pre stredoškolské projekty)	74 260 €
Externí spolupracovníci (externí vyučujúci; PR tím; projektoví koordinátori)	262 €
SPROSTREDKOVANÉ ŠTIPENDIÁ	4 471 €
SPOLU VÝDAVKY	149 985 €

Štruktúra výdavkov v akademickom roku 2015/2016

A: Hlavný projekt	14 160 €
B: Vedľajšie projekty	21 621 €
C: Podporné projekty	9 323 €
Režijné výdavky	25 889 €
Personálne výdavky	74 522 €
Sprostredkované štipendiá	4 471 €
SPOLU	149 986 €

POĎAKOVANIE

Naša vďaka patrí Spoločnosti Ježišovej, dlhoročnému partnerovi Kolégia. Vďaka jezuitom môže Kolégium za veľmi priaznivých podmienok sídliť v priestoroch kaštiela v Ivanke pri Dunaji.

Ďakujeme všetkým Vám – štedrým donorom – za to, že ste odvážne prijali výzvu zapojiť sa do diela Kolégia, a spolu môžeme meniť tvárnosť našej spoločnosti. Kolégium nie je miesto či budova. Kolégium je predovšetkým spoločenstvo ľudí, do ktorého každý prispieva svojimi talentami a darmi.

Na tomto mieste si môžete prečítať zoznam všetkých donorov, ktorí venovali dary do Zbierky 2015 (a teda do Kolégia poslali dary v rozpätí 1. 1. 2015 – 31. 12. 2015).

Alumni Kolégia s rodinami

Jakub Betinský, Bohuznáma absolventka, Karol Brix, Ján Bujnovský, Jozef Bujnovský, Lukáš a Annamária Cerovskí, Michal a Dominika Čopoví, Mílena Dudášová, Miroslava Duranková, Miriam a Tomáš Ďurnekovci, Mária Fečíková, Daniel a Monika Fialovci, Michal Fronc, Martina Gajdošová, Hugo a Marta Glossoví, Adriana Gnipová, Dominik Harman, Veronika Hliničanová, Lenka Holubkovičová, Jakub Horváth, Lucia Hrabovcová, Filip a Diana Hricoví, Mária Hulmanová, Valentín Humeňanský, Martin Istók, Kristína Jablonická, Michael Thomas Jurkovič, Ján a Júlia Kandráčovci, Erik a Daniela Kapsdorferovci, Zuzana Klimová, Katarína Kostyálová, Dominik Kotvan, Michal a Lucia Krčméry, Blažena Križová, Pavol a Magdaléna Kuljovskí, Andrej Leitner, Terézia Liptáková, Adam a Martina Mackovjakoví, Jozef a Veronika Magdovci, Soňa Matiová, Filip Morjak, Lukáš Augustín Mrázik, Martin a Žaneta Muranskí, Kristína Nahácka, Ludovít a Veronika Nemčekoví, Matúš Palguta, Martin Panák, Matej a Barbora Pavlovičovi, Martin Petrovič, Ján Podmajerský, Katarína Porubská, Pavol Rábara, Andrej Ralbovský, Alžbeta Remencová, Monika Rypáková, Michaela Sabová, Dominika Semaňáková, Pavol Sendek, Tomáš a Mária Srokoví, Juraj Šeliga, Pavol a Mária Ševčíkoví, Peter Šiket, Jana Štefancová, Ján Štofka, Filip a Katarína Tomekovci, Veronika Trstenská, Jasper a Adriana Vandenbossche, Dušan a Mária Verešovi, Michal Záthurecký, Andrej Zhaňáč, Slavomír a Jana Zrební

Rodičia absolventov

Pavel a Dagmar Babáloví, Beáta Barlová, Rudolf a Iveta Bielikovci, Martin a Mária Bišťanoví, Milan a Anna Borovskí, Vladimír Bruncko, Melánia Bujnovská, Ján Cerovský, Jozef a Kvetoslava Čontofalskí, Ján a Mária Čopoví, Ján a Irena Dudášoví, Anna a Igor Glossovci, Ján a Mária Henceloví, Tatiana a Michal Hodošioví, Jozef a Daniela Holí, Katarína Hradská, Erich a Katarína Hulmanoví, Elena Jablonická, Ján a Anna Jamrichoví, Ján a Anna Kapsdorferoví, Eugen a Blažena Križovci, Stanislav a Elena Lidayoví, Terézia Liptáková, Mia Lukáčová, Štefan a Terézia Makovnikoví, Libor Melicher, Dagmar a Martin Muranskí, Boris a Adela Novákoví, Zuzana a Patrik Paulovci, Peter a Soňa Pavlovičovci, Miloslav a Eva Podmajerskí, Marián Príbelský, Peter Ralbovský, Jana Štefancová, Ján a Melánia Štofkoví, Jaroslav Šulek, Iveta a Karol Tothovci, Tomáš Turanský, Juraj Zrebný

Členovia Spoločenstva Ladislava Hanusa

Eva a Rafael Ambrosovcí, Aurel a Marie Badaničovci, Boris Bartho, Bohuznáma darkyňa, Patrik a Katarína Daniškoví, Juraj a Katka Ďuratní, Jozef a Marta Filkovci, Stanka Gajdošová, Milan Garbiar, Stanislav a Daniela Horváthoví, Vladimír Husár, Lukáš Ivica, Lucia Janotová, Marián Kapusta, Martin a Drahoslava Kečkéšovi, Andrej a Lenka Kmeťovci, Marián Koláček, Martin Kolesár, Ján a Pavla Kotúčovi, Jozef Kozák, Dušan a Zuzana Krchovi, Kristína Krištúfková, Monika Kulanová, Rastislav Lauko, Mária Leitnerová, Peter Liška, Martin a Dorota Luteránovi, Blažena Majchráková, Michal a Miroslava Makovníkovi, Marcel a Andrea Mikolášikovci, František a Zuzana Múčkovci, Martin a Lucia Mýtni, Mark a Veronika Northrop, Darina Ondrušová, Lukáš a Mária Pitlovci, Róbert a Katarína Pleškoví, Michal Považan, Peter Pribelský, Ondrej a Stanislava Sočuvkovci, Tomáš a Lucia Surgošovi, Lubomír a Zuzana Šatkoví, Peter Šipula, Jozef a Katarína Šmigovi, Martin a Veronika Štochmaľoví, Štefan Šulek, Martin a Barbora Tomanoví, Peter a Zuzka Toporovci, Michal Uhnák, Viera Valašteková, Peter a Simona Vaníčovci, Mária Vidličková, Jozef a Mária Vojtyloví, Jaro Zacko, Michal a Lucia Zimenoví

Slovenskí donori

Pavol Abrhan, Peter Anderle, Mikuláš Bačinský, Vladimír Baďura, Peter Ballon, Anton Barčík, Ludmila Bareková, Miroslav Beblavý, Gabriel Beer, Andrej Beňo, Bernard a Marcela Bezákoví, Andrej Bezák, Bea Mária Bezáková, Tereza Bielíková, Stanislav a Ivana Boledovičoví, Juraj Breza, Andrej Cpin, Mária Čaputová, Matúš Čontošfalský, Ján Čop, Peter Dendis, Lucia Dobalová, Lenka Duchová, Mária Dzurillová, Peter Faško, Mário Gašparovič, Martin Gašpierik, Pavol Gera, Ján a Magdaléna Gerovci, Iveta Griačová, Eva Haládková, Jana Haládková, Marián Halaš, Antonio Halitchi, Lenka Hencelová, Ján a Mária Hlinovci, Miloš Hlista, Jakub Hollósy, Tomáš Hološ, Lubica Hoskovcová, Anton Hraboš, Michal Hrabovec, Marcela Hradská, Jozef a Simona Hudecoví, Veronika Huntošová, Ladislav Jančovič, Adriana Janičová, Marek Jelen, Ludmila Ježová, Martin Jonák, Andrea Joneková, Dominik Juskaňič, Štefan Kaličiak, Pavol Karaba, Jozef Kohút, Peter Konc, Emil a Anna Kondeloví, Jozef Korený, Mária Kotryová, Andrej Krištúfek, Andrea Kubačáková, Stanislav Kucbel, Miloš Kuchar, Marta Kuchárová, Mária Kucharovičová, Peter Kuriško, Boris Lajda, Martin Lazorík, Gorazd Lazorík, Mikuláš a Eva Lazoríkoví, Jarmila Leitnerová, Ľudovít a Eva Ligačovi, Karin Loudová, Alžbeta Lukačišinová, Martin a Marta Lukačišinovci, Ján a Anna Luteránovci, Mária Luteránová, Helena Macejková, Ondrej Malota, Dávid Marko, Ivan Matti Vyhľad, Juraj a Zdenka Migašovci, Vladimír Minarovič, Kamila Mišíková, Ján Mitošinka, Jaroslav Mráz, Emil Mucha, Anton Neuwirth, ml., František Neuwirth, Branislav Novák, Imelda Nováková, Marián Oravec, Milada Passerini, Anna Paulenková, Ingrid Pavlíková, Jozef Pavlo, Peter Pavlovič, Veronika Pekná, Ján Petrovič, Peter Pindják, Ignác a Petra Pňáčkoví, Pavol a Táňa Poláčkovci, Milan Polák, Andrej Popovec, Dominik Porvažník, Pavol Pös, Ludmila Pöštenyiová, Eva Priehodová, Helena Raková, Iva Rejlová, Monika Rusinová, Pán Saba, Jozef Salmáš, Alica Sečkárová, Laura Senderáková, Katarína Schniererová, Ľuboš Slávik, Jakub Sontag, Michal a Noemi Staňákoví, Marta Stehlíková, Stanislav Styan, Matej Šanta, Marek a Eva Šeregiovi, Pavol Šeregi, Gabriela a Jozef Šeregiovcí, Martin Šimurda, Peter Štarchoň, Peter Štrpka, Juraj Šufiarsky, Štefan a Jolana Šulekovci, Martin Šulek, Mária Šuleková, Jozef Šupala, Gabriela Tibenská, Andrea Tomanová, Michal Toporcer, Terézia Trenčanová, Jaroslav Varchola, Marek Varchola, Blažej Vaščák, Vincent Vattai, Mária Vidličková, Ján Viglaš, Hedviga a Tibor Vinceovci, Anna Vlčáková, Juraj Výboh, Vladimír a Katka Wiedermannoví, Anna Záborská, Ladislav Záborský, Marián Zeleniak, Veronika Zvijáková, Danica Zvozilová, Katarína Žideková, Jana Žitňanská

Zahranční donori

William Clausen, Jenny Healy, Christophe Christiaens, Lorraine Krall, Zoltán G. Meško, Michael Novak, Robert Royal, Elizabeth Shaw, Father Zack Swantek, Alexander a Maria Trachta, Hubert Van Den Bergh, Bartholomew T. Vereb

Právnické osoby a nadácie

Konrad
Adenauer
Stiftung

Spoločenstvo
FATIMA

Nadácia EPH

Ďakujeme tiež tým, ktorí dielo Kolégia podporili svojou prácou, časom, úsilím aj hmotnými darmi. Sme veľmi vďační aj tým darcom, ktorí nás obdarovali 2% z ich daní. A v neposlednom rade ďakujeme aj tým, ktorí na Kolégium pamätajú vo svojich modlitbách a za toto naše spoločenstvo sa prihovárajú u Boha.

TEXTOVÁ PRÍLOHA

Prinesie mi úspech skutočné šťastie?

V modernom svete máte pocit, že keď si ľudia majú predstaviť šťastie, predstavia si ho ako úspech. Od každého počujete, že chce byť úspešný; že chce mať veľký dom, pekné auto, povýšenie v práci. Od málokoho počujete, že chce byť šťastný, zdravý, spokojný. Ale prečo sa všetci zameriavajú na úspech? Odpoveď je jednoduchá: pretože všetci by sa zhodli, že je dobrou vecou. *Ja však tvrdím, že úspech je dobrou vecou iba v tom prípade, ak v našom živote existuje spolu so „skutočne“ hodnotnými vecami.*

Čo je šťastie a čo úspech?

Snažiť sa zdefinovať tak abstraktné pojmy ako „šťastie“ alebo „úspech“ je ťažká úloha. Napriek tomu, že tieto pojmy môžu pre každého znamenať niečo iné, mohli by sme nájsť pre ne nejaké spoločné meradlo – definíciu, s ktorou by súhlasila väčšina ľudí.

Aristoteles hovoril o šťastí ako o „cieľi cieľov“, ktorému je podriadené všetko naše konanie. Šťastie chceme, aby sme boli šťastní – má účel samo v sebe. (PAPROTNY, 2005. s. 125)

S Aristotelom by pravdepodobne všetci súhlasili. Zhodli by sme sa, že každý chce byť šťastný, a že každý tomu podriaďuje svoje konanie – nech už je toto konanie akékoľvek. Šťastie je teda to, čo každý chce – to, o čo sa každý snaží takým či onakým spôsobom.

Podľa Sofistov sú šťastní tí, ktorí sú „... úspešní a silní – teda tí, ktorí sa dokážu presadiť a sú zvýhodnení svojimi prirodzenými schopnosťami.“ Šťastný je „Ten, kto sa riadi vlastným mienením a robí, čo sa mu zachce. Nič ho nespútava, nezviažu ho žiadne morálne požiadavky, právo odvodzuje zo seba samého. [...] Tak získava slávu, zvyšuje svoj vplyv, hromadí hmotný majetok a zdá sa byť mocný.“ (PAPROTNY, 2005. s. 64 – 65)

S takouto definíciou by pravdepodobne niektorí ľudia mali problém. Veľmi zjednodušene vzaté, vyzdvihuje ľudí, ktorí sú v hľadaní úspechu bezohľadní. Avšak z definície Sofistov by sme mohli vytiahnuť štyri kľúčové slová: sláva, vplyv, majetok, moc. Tieto štyri veci by sme mohli chápať ako to, čo tvorí úspech v bežnom slova zmysle.

Prečo je úspech dobrý?

Úspech ako taký nie je vonkoncom zlá vec. Prináša so sebou peniaze a tie je vždy dobré mať. Prináša so sebou uznanie, ktoré v nás vždy vyvolá dobrý pocit. Prináša so sebou zadosťučinenie, spokojnosť, radosť z odvedenej práce. Žiadna z týchto vecí v nás určite nevyvoláva smútok – človek, ktorý ich má, sa nemôže sťažovať. Avšak peniaze a uznanie sú dosť plytké; šťastie, ktoré prinášajú, je dočasné a pomimutélné. Nenapĺňajú život dlhodobo – a to dokonca ani vtedy, keď sa vyskytujú znova a znova dosahovaním stále väčšieho úspechu. Vtedy sa totiž život stáva neustálym cyklom naháňania úspechu, a tak sa úspech, nie šťastie, stáva našim cieľom.

Naším cieľom však má byť šťastie. Šťastie ako také – nie iba vo forme úspechu. Môže teda úspech byť tým konečným cieľom? Má význam sa stále iba naháňať za úspechom v nádeji, že tam a práve tam nájdeme šťastie, ktoré hľadáme?

Ja tvrdím, že nie. Dôvod je veľmi jednoduchý: šťastie musí stáť na pevných základoch: na trvácnych, hlbokých pocitoch šťastia. Tie úspech neposkytuje – môže ich nanajvýš prehľbovať. To, na čom by sme si mali v šťastí zakladať, by sme mohli nazvať „základňa“ – a to, čo nám šťastie iba prehľbuje, by sme mohli nazvať „nadstavba“.

„Základňa“ sú veci, ktoré nás robia naozaj šťastnými, pretože nás napĺňajú a vdychujú dušu životu. Mať niekoho rád, veno-

vať sa niečomu, čo nás baví, byť zdravý, mať čisté svedomie, tvoriť, objavovať, pomáhať – to je základňa, z ktorej vzniká ozajstné šťastie. Z vlastnej skúsenosti všetci vieme, že tieto stavy a činnosti nás napĺňajú na dlhú dobu.

„Nadstavba“ sú zvyšné veci, ktoré nás robia šťastnými chvíľkovo – život obohacujú, dodávajú mu istý ráz, zjednodušujú ho, spríjemňujú ho – ale z dlhodobého hľadiska nám nič nedávajú. Do tejto kategórie by sme mohli zaradiť práve slávu, vplyv, majetok, moc.

Základňa – ako už vyplýva z jej názvu – je základom, podstatou šťastia. Môže existovať samostatne, ale je ešte lepšia, keď existuje v spojení s nadstavbou. Ak máme dobrú základňu, nadstavba k nej ešte pridá – ešte viac prehľbi naše šťastie, ešte znásobí dobrý pocit zo života, ešte umocní to, z čoho sa dá tešiť.

Nadstavba však sama o sebe, bez základne, nie je ničím. Človek cez ňu nikdy nepocíti život do jeho hĺbky; jeho chvíle šťastia budú pomimutélné a plytké.

Môžeme to ilustrovať na veľmi jednoduchom, čierno-bielom príklade dvoch ľudí: bankára a zametača ulíc. Predstavme si bankára, ktorý má peniaze, má vplyv, má moc – ale svoju prácu nenávidí, nemá rodinu, na priateľov nemá čas, práci obeťoval svoje zdravie. Na druhej strane si predstavme zametača ulíc, ktorý má minimum peňazí; „slávny“ je možno tak na svojej ulici, „vplyv“ má možno na zopár kolegov. Ale jeho práca ho baví, jeho manželka ho ľúbi, jeho zdravie ho poslúcha.

Myslím, že každý by prišiel k záveru, že náš pomyselný zametač ulíc je šťastnejší ako náš bankár. Prečo – to už som vysvetlila.

Predstavme si ale ešte situáciu, v ktorej náš zametač ulíc dostane lepšiu prácu. Stále bude mať svoju manželku, svoje zdravie, a stále bude mať svoju prácu rád. Ale k tomu všetkému mu ešte pribudne majetok, vplyv a moc. Bude šťastnejší v prvom prípade, alebo v druhom?

V prvom prípade mal veci, ktoré ho napĺňali – ale v druhom prípade má k nim aj čosi navyše. Má peniaze, za ktoré môže kúpiť žene kvety, má vplyv, ktorým môže zlepšiť podmienky vo svojej práci, má slávu, ktorá mu lichotí. Všetky tieto veci ešte viac prispievajú k šťastiu, ktoré už má; je teda šťastnejší v tejto lepšej práci, než bol v tej pôvodnej.

Je to naozaj tak?

Niektorí by však mohli argumentovať presným opak. Nerobí sláva človeka samolúbym? Nerobí majetok človeka lakomým? Nemôže „nadstavba“ úspechu v konečnom dôsledku uškodiť človeku, ktorý mal dobrú „základňu“? Nie je lepšie ho nemať?

Je pravda, že všetko, čo úspech prináša, sa môže zvrtnúť na horšie. Avšak rovnako sa môže zvrtnúť aj na lepšie. Majetok môže človeka urobiť štedrým aj lakomým. Moc môže človek zneužiť, ale aj ju využiť na dobro. Záleží od každého individuálneho človeka. Tak či tak bude život daného človeka lepší v spojení s „nadstavbou“ úspechu, majetku a slávy, než bez nej.

Ak si teda budeme klásť otázku „Urobí ma úspech naozaj šťastným?“, budeme si najprv musieť pozorne prezrieť naše životy a podrobiť ich skúmaniu. Budeme sa musieť pozrieť na sféru skutočne podstatných vecí a následne sa opýtať: Mám zdravie? Mám čisté svedomie? Mám dobré vzťahy? Ak si odpovieme áno, môžeme sa vybrať za úspechom ako za garanciou ešte väčšieho šťastia. Ak si odpovieme nie, budeme sa musieť zamerať práve na tieto oblasti – a v ich zlepšení nájdeme šťastie. Aj keď to znie ako klišé, súhlasil by s nami zástup filozofov, ktorí vyzdvihovali priateľstvo (Epikuros), cnostný život (Aristoteles) a život v pravde (Augustín) ako základ pre šťastný život.

Použitá literatúra:

[1] PAPROTNY, T. 2005. Stručné dejiny antické filozofie. Praha: Portál.

Dária Almašiová, autorka víťaznej eseje súťaže Sofia 2016

Príhovor absolventky 7. ročníka KAN Justíny Malysovej na promóciách

„Moderný mladý človek nikdy nezmení svoje prostredie, pretože stále mení svoje názory,“ to sú slová nenapraviteľného provokatéra Chestertona z jeho eseje *Večná revolúcia*.

Drahí priatelia, a dnes sme tu pred vami – my, spoločenstvo osemnástich mladých ľudí siedmeho ročníka, ktorí počas uplynulého roka obrusovali a ukotvovali nielen svoje názory, ale aj svoje charakter, aby sme predsa len dokázali zmeniť náš svet k lepšiemu.

Toto naše spoločenstvo sa, úprimne, rodilo ťažko. Na začiatku sme poznali len naše mená, potom sme boli fascinovaní talentami jeden druhého, a potom znechutení slabosťami iných, aj frustrovaní vlastnými limitmi lásky k blížnemu. Spoločným životom sme prišli k hlbokému poznaniu, že komunita ľudí stojí a padá na umývaní riadu.

Ale neostalo to len pri tomto. Naše spoločenstvo je komunitou „prekvapení radostou“. Parádne sme spolu oslavovali mnoho sviatkov a tešili sa z každého malého víťazstva. Veve všetkých skoorinovala, Kubeno napísal básničku, Lenka napiekla koláč a už sme spievali. Aké milé a nežné je oceniť človeka len za to, že je!

A ako sme upevňovali svoje názory v Pravde? Čas v Kolégiu sa pre nás všetkých stal intenzívnym priučením sa umeniu ako byť správnym spôsobom človekom – umeniu žiť a zomrieť. Svoje možno dovtedy skutočne vratké názory mladých ľudí, o ktorých hovorí náš priateľ Chesterton, sme museli každý jeden konfrontovať s virtuózmi našej západnej civilizácie ako Aristoteles, sv. Augustín, Tomáš Akvinský, Ján Pavol II. či kardinál Ratzinger. Prajem nám všetkým, aby sme neochabovali v učení sa žiť a zomrieť v cnosti a nádeji, v ktorej sme spasení.

Drahí priatelia, každému jednému z vás patrí naša veľká vďaka, že ste nám dali taký dar, ako je možnosť byť v Kolégiu. V istom slova zmysle sme rozšírením vašich osobností – tým, že ste nás podporovali povzbudením, finančne, svojim vernými a vytrvalými modlitbami, že ste nám venovali čas, nesmiernu snahu a trpezlivosť na seminároch a ochotu vypočuť a poradiť v osobných rozhovoroch – presne týmto ste do nás vkladali vašu veľkú nádej. No nielen nádej, že spravíme nejaké záverečné skúšky a môžeme si teraz zatlieskať. Vkladáte do nás nádej, že v budúcnosti dokážeme posunúť naše Slovensko o krok smerom k Dobru. A s Božou pomocou to môže byť krok milový.

A my, absolventi, vám chceme tento vzácny dar opätovať a to odhodlaním, že všade, kam príde, budeme vytrvalo hľadať Pravdu, žiť Dobro a vidieť Krásu.

Drahí spolužiaci, ďakujem aj všetkým vám, že ste boli ochotní vystúpiť „zo seba“ smerom jeden k druhému, pracovať na sebe a nakoniec úprimne prijať taký záväzok, akým sme sa oslobodili sľubom pred malou chvíľou. Je mi čťou byť súčasťou komunity týchto krásnych ľudí siedmeho ročníka Kolégia. Prajem nám, aby boli naše spojenectvá aj naďalej veľkým požehnaním.

Chesterton, ten gentleman plný paradoxov, nakoniec zmierlivo dodáva: „Musíme mať radi tento svet, ak ho chceme zmeniť. No musíme mať radi ďalší svet, aby sme mali niečo, podľa čoho ho môžeme zmeniť.“ A my, absolventi siedmeho ročníka, túžime našimi talentami slúžiť a poznaním Pravdy meniť našu spoločnosť k lepšiemu. Všetci sme nekonečne milovaní a čokoľvek prinesie budúcnosť, vo všetkom máme nádej, že táto Láska nás očakáva.

Ďakujem.

Reflexia absolventky KAN 7

K písaniu tejto eseje som sa odhodlávala dlho. Bolo to presne 73 dní. Napísať totiž túto esej a vyplniť záverečný hodnotiaci formulár znamenalo ukončiť ročník. Absolútne, s konečnou platnosťou. Počas posledných dní sme veľa reflektovali, či už spolu alebo sami v kútikoch hlbín duše, veľa času sme strávili ako spoločenstvo spolu, úplne spontánne sme vyhľadávali prítomnosť jeden druhého, posúvali sme naše odchody z kaštieľa až do posledného dňa. Keď som mala zreflektovať celý rok, znamenalo to skontrolovať zmluvu a na koniec dať podpis, ktorý znamená, že už som sa vystaňovala. A to bolí. Ale to je dobre. To znamená, že tento rok niečo znamenal. Že vzťahy, za ktorými mi bude smutno, boli naozajstné. Vytvorili sme spoločenstvo, ktoré sa koncom roka zladilo na jednu tepovú frekvenciu. To považujem za jeden veľký úspech nás ako skupiny. Krásny moment bol, keď sme sedeli pri víne a vypisovali sme pohľadnice donorom, Janko hral na klavíri, všade bolo počuť smiech.

Prichádzala som s tým, že chcem nájsť samú seba. A našla som sa, hoci ten pohľad nebol ani trochu lúbezný. To, v čom som najviac podrástla, je pravdivé nazeranie na seba a na svet. Hlavne vďaka ľuďom, ktorými som bola počas roka obklopená, som si uvedomila, ako málo toho o svete viem. Bol to úder na moju pýchu a dúfam, že nebol posledný.

Vďaka mentoringu nielen mojej mentorky som pracovala na jednej z mojich najväčších povahových „chýb“ – nerozhodnosti. Uvedomila som si, že s tým môžem bojovať iba tak, že sa rozhodnem, pretože kým neurobíme rozhodnutie, nech už je akékoľvek, nebudeme slobodní. A tak som sa rozhodla:

najprv o príchuti zmrzliny, potom o životnom povolaní. Chcela by som byť dobrou neurofyziologičkou a v budúcnosti by som chcela učiť. Je to zatiaľ vzdialená zákruta a možno život tento kameň bude obrusovať, no zatiaľ mám cieľ, podľa ktorého môžem smerovať svoje rozhodnutia.

Zároveň som si uvedomila, v čom spočíva dobrý život. Teda – niežeby som zjedla všetku múdrosť sveta, len mi konečne svitlo, že dobrý život spočíva v snahe byť dobrým, pravdivým v každom svojom skutku, byť milosrdný a snažiť sa byť neúnavnou ceruzkou v Božích rukách, ktorá sa nebojí strúhadla. Toto sa snažím žiť, hoci nie vždy mi to ide.

Tento rok veľa dal, ale aj zobral. Tou najväčšou stratou bol čas na premýšľanie, ktorý som mala, kým som si nenabrala na plecيا viac, ako sa dá bez nedostatku spánku a stresu zvládnuť. Z tohto roku som si mohla odnieť viac, no to, že tolko skvelých vecí bolo zhustených v čase tak, že neprešli priamo do môjho života – to pokladám za veľkú stratu.

A potom prišla Justína a povedala mi: musíme sa rozlúčiť. A ja som mala v očiach slzy. Bola to skvelá ochutnávka vín rôznych odrôd – krásny rok a myslím si, že ak aj zabudnem niektoré chute, farbu, značku či odrodu, jedno nezabudnem: s akými ľuďmi som ich mohla ochutnať. Vďaka Bohu.

Farewell, my dear friend.

Silvia Jamrichová

Reflexia absolventa KAN 7

Človek len málokedy prežije taký krátky čas, ako je jeden rok, a dokáže zaznamenať toľko zmien vo svojom živote. Ak by som mal pomenovať oblasť, v ktorej som podrástol, určite by som spomenul štúdium. Počas roka som tejto veci obetoval asi najviac času. Môžem pokojne povedať, že som v tomto podrástol. Odrazilo sa to na mojich myšlienkach, schopnosti vyjadrovať sa, na rozhlade. To ale neznamená, že už nemám kam rásť, alebo že je to jediná vec, v ktorej som podrástol.

Za tento rok som sa stal viac človekom. Moje chyby ostávajú a aj večný boj s nimi, ale ten náhľad, ktorý mi vyformovalo to množstvo názorov, len zveľadilo moje tlčúce srdce. A preto sa inak pozerám na život. Na život človeka, ktorý v sebe nesie malilickú črepinku svojho Stvoriteľa. A preto je po tomto roku život dôležitý, ale nie len z akejsi ochrany. Je dôležitý z jeho bytia, teda život človeka s tým, odkiaľ pochádza a kam smeruje. Je vzácny práve pre jeho túžbu po nekonečne.

Naučil som sa tu mnohé. Čítať s porozumením alebo aspoň s neporozumením. A najmä to, že ak nerozumiem nejakému textu, tak naozaj viem, že mu nerozumiem. Naučil som sa tu hľadať cestu, ako napísať esej, zaujať čo najsprávnejšie stanovisko, vždy si hovoriť, že pravda je krásna a zahalená hmlou. Zistil som, aké je dôležité ísť do hĺbky problémov a všestranne sa zaoberať všetkými pohľadmi. Cez mnohé pády v štúdiu, v komunite či duchovnom živote ma tento rok naučil pokore.

Ale dal aj veľa dôvodov na pýchu, ktorá je nebezpečenstvom každého, kto veľa dostal. Preto musím o to viac na sebe neprestajne pracovať.

Z toho by som akosi formuloval, že najväčším ziskom tohto roka bolo pre mňa štúdium a nové poznanie. Preto, lebo som v tom mal zrejme aj najväčší nedostatok a mal som túžbu to zmeniť. Stratou by som nenazval nič. Skôr obeť, ktorú si vyžiada život bez pretváranky. Teda že som stratil peniaze – vlastne ich investoval. Rovnako som obetoval aj kontakt so školou a divadlom a čiastočne aj s rodinou. Avšak považujem za dôležité prijímať obeť, ak je nám ponúkané tak veľa.

Moje životné poslanie? Bojoval som. Zrejme sa nejako divadlu venovať budem, no najmä mám poslanie byť človekom, osobnosťou, ktorá formuje svet k lepšiemu. Mojím poslaním je vytrvať, veriť v ideály, ktoré som dostal. Bojovať za ne a obhájiť ich, aj keď svet prinesie smutné, tragické či nespravodlivé situácie. Je to poslanie, ktoré môže byť zverené každému, kto si ho vyberie. Ale nemožno od neho ustúpiť. Je to život, v ktorom sa neobaľujú, ale správne nazývajú veci. Zlo zlom a dobro dobrom. A za toto vďaka Vám, ktorí robíte takúto službu dobru.

Jakub Malota

NEPREHLIADNITE

Akademik Kolégia Matúš Sitár každý týždeň prekladá články prestížneho amerického magazínu The Catholic Thing, ktoré uverejňuje Konzervatívny denník Postoj v rubrike **K veci**. Nájdete ich na www.postoj.sk/temy/k-veci. Aj týmto spôsobom, veríme, prispievame ku kultúrnej debate v (nielen) katolíckom spoločenstve.

Jednou z činností Kolégia je aj **vydávanie kníh**. Okrem spomínanej Idei univerzity (viac na strane 21) máme v ponuke aj čerstvú knihu Štúdium v čase vojny od C. S. Lewisa s predhovorom rektora Martina Luterána. Medzi ďalšie populárne tituly z kolégiovského obchodu patrí aj edícia „malých knižiek“, v ktorých sa dozviete o zmysle ľudského života, o tom, či klamať je vžd zlé, o vzťahu viery a vedy aj o tom, prečo vlastne existuje zlo. O všetkých knihách si môžete viac prečítať na www.kolegium.org/eshop.

Kolégium Antona Neuwirtha
Nám. padlých hrdinov 7, P.O.Box 51, 900 28 Ivanka pri Dunaji
Právna forma: občianske združenie
IČO 421 385 15, číslo účtu (Tatra banka): SK89 1100 0000 0026 6975 2115
Telefón: +421 2 40 259 228, Mobil: +421 949 847 640
info@kolegium.org
www.kolegium.org